

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oznanila plačuje se od štiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo ob pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— | Četrt leta . . . gld. 3 30
Pol leta . . . „ 6 50 | Jeden mesec . . . „ 1 10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1 40

Naročuje se lahko s vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ostramo na dotično naročilo.

List se ustavlja 10. dan po poteku naročnini brez ostra vsakemu, kdor ne vpošlje iste ob pravem času.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Trdnjava prusofilstva.

Iz Gradca, 1. septembra.

Provizorno vladanje cesarskega komisarja v Gradcu se bliža svojemu koncu. Tekom meseca septembra se izvrše volitve v občinski svet in Gradec postane zopet deležen tiste občinske samouprave, katero je že tolikokrat in na tako eklatanten način zlorabil v nepatrijotične namene.

Priprave za bližajoče se občinske volitve se vrše s tisto eneržijo in brezobzirnostjo, katera odlikuje nemške nacionalce. Volilna agitacija ni hrupna, ali intenzivna in dosledna, in da agitatorji nimajo težkega stališča, za to se imajo v prvi vrsti zahvaliti dosedanjemu političnemu sistemu.

Pri bližajočih se občinskih volitvah bodo nemški nacionalci na celi črti sijajno zmagali. O tem ni prav nobenega dvoma. Ustanovila se je sicer neka nemška patrijotična stranka, katera hoče pod črno-rumeno zastavo poseči v volilno borbo, toda uspehov nima ta stranka prav nobenih pričakovati.

V tej stranki stoji nekaj političnih generalov, kateri imajo za seboj jedino-le malo število pristašev klerikalne stranke. Mej prebivalstvom nima ta stranka prav nič zaslombe. Črno rumena zastava ima v Gradcu le bore malo privlačne sile in črno-rumeni patrijotizem je v Gradcu izgubil ves upliv. Gradec prisega na črno-belo-rudečo zastavo in pokaže to pri občinskih volitvah.

Te občinske volitve nam prinese poraz avstrijske ideje. Pri teh volitvah se ne gre za drugo, kakor za boj mej avstrijsko in mej prusofilsko ali velikonemško mislijo. Zmagala bo prusofilska misel in zopravičenim ponosom bodo njeni nositelji zasedli svoja mesta v občinskem svetu največje in najtrdnjše prusofilske trdnjave v habsburški monarhiji.

Ta razvoj razmer ne more nikogar presenetiti, ta razvoj je naraven in je posledice grehov političnega sistema, kateri se zadnjih trideset let praktikuje v naši državi. Od ustanovitve dualizma je vsaka vlada pospeševala germanizacijo, je vsaka vlada pospeševala napredovanje nemškega nacionalizma in je bila gluha in slepa za vse njegove izrodke. Od leta 1871., odkar je Hammerling zapel znano svojo velikonemško pesem, ima ta graški nemški nacionalizem vedno očitnejše protiaustrijski značaj. Prikrival ga ni, a vlada ga niti tedaj ni zapazila, kadar se je manifestoval v najsurovejših žaljenjih veličanstva, kakor svoj čas na tistem razupitem komerzu nemških visokošolcev, vsled katerega je nekaj rezervnih častnikov izgubilo zvezde.

Kdor se je veter, žanje vihar. Če bo pri občinskih volitvah zmagala prusofilska ideja, kar se prav gotovo zgodi, kriv bo tega jedino in izključno politični sistem. Da je imela Avstrija kdaj kacega pametnega državnika, kateri bi bil videl nekoliko dlje, kakor sega njegov nos, napravila bi bila iz Gradca, v katerem prebiva vsaj 25.000 Slovencev, že davno dvojezično mesto in bi imela sedaj na svoji strani zanesljiv element resnično avstrijskega mišljenja. Avstrijski državniki pa so imeli le vedno korist nemštva pred očmi in posledica tega je, da se je sedaj, ko kliče država prebivalstvo pod črno-rumeno zastavo, odzvalo njenemu klicu le nekaj

klavernih aristokratov in nekaj duhovnikov, sicer pa nihče.

Gradec je postal prava velikonemška trdnjava v srcu Avstrije in da te trdnjave niti pod črno-rumeno zastavo ni možno zavzeti, to pokažejo občinske volitve. Nas Slovence mora to navdajati s skrbjo za bodočnost Avstrije in za bodočnost slovenskega naroda. Gradec je postal močan steber velikonemškega mostu do Adrije. Nemčija sili v Trst, ona mora tja siliti, ker je od tam najkrajša pot v Azijo. Nemčija pridobiva kolonije. Utrdila se je na Kitajskem, v neka letih pa bo tudi Anatolija zrela tako, da se je polasti. Nemški cesar ne potuje samo za svojo zabavo v Jeruzalem. Tja na Anatolijo, kjer investirajo Nemci velikanske kapitale, kjer napravljajo kolonije, kjer grade železnice in kjer njih industrija in trgovina srečno in uspešno izpodriva drugo konkurenco, tja so obrnjeni njegovi pogledi. Nemčija postane svetovna država, kadar dobi Trst, tisti Trst, v katerem je že skoro vsa velika kupčija v pruskih rokah, a pot v Trst gre čez Gradec in čez našo slovensko zemljo, ne čez Češko, in zato so graške razmere velikega avstrijskega in slovenskega pomena.

Nemški nacionalizem gladi Nemčiji pot v Trst in jej je ustvaril krepko trdnjavo v Gradcu. V tem tiči splošni pomen graških občinskih volitev, Le žal, da ni verjetno, da spoznajo kratkovidni državniki te resnice že sedaj, ko je še čas, da popravijo, kar se je doslej grešilo. Vzlic temu je naša naloga, da storimo, kar je v naših močeh, da se zajezi nemški nacionalizem, ki nosi pogubo našemu narodu in celi Avstriji.

Slovensko vseučilišče v Ljubljani.

(Na shodu slovenskih visokošolcev govoril stud. phil. Davorin Majcen.)

(Dalje.)

Mej argumenti za potrebo slovenskega vseučilišča se včasih v kaki peticiji ali resoluciji navaja tudi neznosno stanje slovenskega dijaštva v tujini, kakor se je pojavilo posebno v zadnjem letu o priiliki dijaških nemirov na nekaterih avstrijskih vseučiliščih in tehnikah. Dovolite mi, gospoda moja,

LISTEK.

Tat.

Spisal Anton Jamec.
(Dalje.)

Mehanično je stopal čez Ring in zavil mimo dvornega gledališča v notranje mesto. Skoro ga je sprejelo v svoje naročje živahnejše življenje, in sredi pestrih množic po ozkih ulicah mej bogatimi izložbami so se mu lica deloma razvedrila. Niti polne kavarnarske lope sredi Grabna s svojim kavinim duhom mu niso mnogo razdražile živcev . . .

Sv. Štefan . . . Ironično se je nasmehljajal. Kako je lansko leto občudoval to veličastno stavbo, kako se je divil krasnim reliefnim skupinam ob zunanjih stenah, s kakim svetim navdušenjem ga je napolnila njena umetniška notranjščina!

A danes mu ni malo ne imponuje ta — impozantnost! Visoki zvonik s svojimi brezštevilnimi zaprašenimi stolpiči in vršiči se mu dozdeva kakor velikanška kosmata žival iz diluvijalne periode . . .

Stopil je v cerkev, mehanično si namočil čelo

z blagoslovljeno vodo . . . Ta skrivnostni mrak, iz katerega je tu pa tam zažarela kaka lučica in motno obsevala sohe in okraske na altarjih, ni ugajal njegovi duši. Jezili so ga tisti koničasti, izrezljani stalaktiti, viseči ob sivih stenah gotske cerkve, in nevoljno se je obračal od oblih, pretirano gladkih, svečeno lesketajočih se svetnikov . . .

Glasen žvenket denarja ga je zdajci skoro prestrašil. Naglo se je obrnil in topo vprl oči v razsvetljeno podobo Kristusovo, pred katero je klečala močno zavita gospa. Levica je še držala na okovanem nabiralniku, z desnico pa si je brisala solzne oči.

Začudeno je gledal Likon ta prizor, in po ušesih mu je še vedno donel jasen žvenket denarja.

Zdajci pa ga je znova zamrazilo po telesu, in gladen želodec se mu je zvil v hudem krču. Trepetajoče telo je bolešno skrčil, in zopet je pritiskal prsi h kolenom ter čakal, da se mu pomiri razdraženo črevesje.

Ko se je zopet vzravnaval, je utrujeno pogledal plakajočo gospo, ošinil z ironičnim pogledom veliki nabiralnik ter se energično obrnil proti izhodu. Hipoma je sklenil, da mora zopet dobiti denarja od prijatelja Gržine . . .

Na ulice je bil legel mej tem večerni mrak, in luč za lučjo so prižigali urni prižigalci.

Likon je hitel, da so se mu skoro noge zapletale . . . „Kärntnerstrasse . . . Kärnterring . . . Elizabetin most . . . Margarethen“ — šepetal je mej zobmi, umikajoč se mnogobrojnim srečevalcem. Končno je izginil v temno ulico na koncu Margaretnarice.

Trudno je plezal proti Gržinovemu stanovanju po stopnjicah navzgor, oprimajoč se železnega omrežja.

„Tretje nadstropje . . . vrata 33!“

Tenek glas zvončka je zabingljajal po samotnem hodniku. V stanovanju so zaškripala vrata . . . začul se je ropot . . . stopinje . . . rožljanje ključa . . .

Pred Likanom je stala starikava, malemarno oblečena ženska z lučjo v roki.

„Je li g. Gržina doma?“

„Ne, danes ga še ni bilo!“

„Ne? . . . Gržine ni doma? . . . Mogoče je legel spat . . .“ je šepetal plašno.

„Ne, ne, gospod . . . Pojdite pogledat!“ se mu je nasmehljajala ženska ironično.

„Hvala . . . Z Bogom!“ — je dihnil odva.

da se dotaknem tudi te zadeve s par besedami. Priznati si moramo, da je združeno nemško dijaštvo s svojim skrajno doslednim in vztrajnim, brezobzirnim nastopanjem doseglo popoln uspeh, in to tem lažje, ker ni našlo razven v slovanskem dijaštvu, ki pa je bilo seveda v veliki manjšini, nikjer resnega odpora. Nam Slovanom so v resnici naši nemški tovariši dokazali, da se z nami ne računa, in to ne baš na posebno rahel način. Njihovi predniki so bili včasih modrejši in previdnejši, gledali so radi slovanske slušatelje na neslovanskih univerzah, v škodo nam Slovanom in v svojo lastno korist! Praški profesor Rabl je na akad. shodu v Litoměřicah svaril nemško dijaštvo pred štrajkom, češ, kaj takega bi se ne dalo izvesti, ker je na Dunaju veliko slovanskih in v Gradcu precej slovanskih slušateljev. No, burši so svojemu profesorju pokazali, da se štrajk vzlic temu da vprizoriti. Kako, to jim ni bilo dosti mar! Slovansko dijaštvo je storilo vse, kar je moglo in z ozirom na značaj celega gibanja storiti moralo! Zoper fizično silo nismo imeli orožja in torej tudi nismo mogli preprečiti, da bi se ne bila predavanja ustavila. Malo nas boli, če nam zato nemškonacionalni dijaki in žurnalisti očitajo, da smo postopali reakcionarno, da ne vemo, kaj je akademiška svoboda itd. Na vse to odgovorjamo mirno: Take akademiške svobode, ki bi bila utelešena jedino le v našemljenju, seveda ne poznamo! Kaj pa je prava svoboda, bodisi v ti ali oni obliki, tega nas, sinov zatiranega in tlačene naroda slovenskega, ne bodo učili nemški burši in nemški žurnalisti!

Ker jo vemo ceniti, ker si jo hočemo priboriti in jo ščitimo povsod, kjerkoli se tepta, prišli smo danes semkaj, da zahtevamo svoje vseučilišče; zakaj v nemških mestih in na takozvanih nemških univerzah nam slovanskim dijakom svoboda ne cvete baš prebujno. Za vzgled navajam nemški Gradec. Nemško dijaštvo je gotovo tudi drugod ravno istega mišljenja nasproti Slovanom, kakor v Gradcu, vsaj velika večina, vendar nikjer ni prebivalstvo samo tako zelo pod dijaškim vplivom, kakor v Gradcu. Kaj to pomeni, jasno Vam bode, gospoda moja, če povem, da slovansko dijaško društvo v Gradcu niti najnedolžnejšega zabavnega večera ne more prirediti. — Pravice in svoboščine, katere uživa najpreprostejši delavec in najrazkošnejši plemenitnik, vsak po svojih razmerah, se kratijo akademskim državljanom po terorizmu tistih ljudi, kateri bi nas radi utili, kaj je akademiška svoboda! Apeloval in protestoval bi danes tukaj javno, gospoda moja, ko bi ne bil prepričan, da je vsak apel in vsak protest — nesmisel! Kar nam pusti dijaštvo, česar nam ne more preprečiti terorizovano prebivalstvo, tisto pa še prestriže policija, da ostane preklicano malo ali pa — nič! (Konec prih.)

V Ljubljani, 2. septembra.

Nova pogajanja. Z več strani in tudi v „Politiki“ se javlja, da hoče vlada začeti s parlamentarnimi strankami radi rešitve jezikovnega vprašanja nova pogajanja. Nerazumljiva je potem grožnja v „Wiener Abendpost“, da je vlada na vse

eventualnosti pripravljena ter hoče postopati „fortiter in re, suaviter in modo“. Nova pogajanja ne bodo imela nobenega uspeha, ker vztrajajo i Čehi i Nemci na svojem stališču. Čemu torej sploh začeti nekaj, kar nima nobene nade do uspeha?

Predlog ruskega carja glede splošnega razoroženja se v listih še vedno obširno razpravlja. Časopisje se bavi zlasti s težkočami, ki se stavijo mirovnemu kongresu. Naglašajo se, da je carjeva plemenita ideja lahko izvedljiva, ako imajo vse vlasti dobro voljo in nekaj požrtvovalnega samozatajevanja. Največ težav bodeta delati menda Francija in Anglija. Prva ne more pozabiti izgube Elsaške-Lotaringške ter hoče imeti pred vsem status quo. Anglija pa tudi ne more kar tako pustiti Kitajske in Vzhodne Azije sploh. Radi odpora Francozov pisarijo nemški časopisi že o koncu francosko-ruske zveze ter se že naprej veselijo, da bo Francija potem docela izolirana. Socijalnodemokratski časopisi, zlasti berlinski „Vorwärts“ pa smatrajo carjev predlog le za „ruski truc“ ter za sredstvo, ki odgodi rusko-angleško vojno do tlej, da se Rusija popolnoma pripravi ter dovrši sibirsko železnico. Nemški listi javljajo, da je car izpolnil s svojim predlogom le idejo, katero je nosil v svoji ženijalni glavi že dolgo — Viljem II. Nemški cesar je hotel prav isto občno razoroženje predlagati v manifestu, kateri bi bil poslal evropskim vladam iz — Palestine. No, car ga je prehitel! Kolika nesreča!

Afera Dreyfuss je prišla v nov stadij. Izpoved polkovnika Henryja je vzbudila po vsem svetu silno senzacijo, in celo zagrizeni antisemitski listi se ne morejo ustavljati več reviziji Dreyfusove sodbe. Kakor poroča „Liberté“ je večina Brissonovega ministerstva za ponovitev preiskave in obravnave v Dreyfusovi zadevi. „Soir“ pa javlja, da je vojni minister Cavaignac proti temu, ter da grozi z demisijo, ako se revizija vendarle sklene. Kakor znano, je dal Cavaignac vsled sklepa parlamenta v 36.000 francoskih občinah nabiti lepake s svojim govorom, v katerem je trdil, da so akti proti Dreyfussu pristni. Sedaj pa se je izkazalo, da je baš najvažnejše pismo, baš ono usodno pismo, v katerem jedinem se imenuje Dreyfuss imenom, sleparsko. Listi javljajo, da je polkovnik Picquart vedel za Henryjeva sleparstva, vendar je molčal ter šel rajši v ječo, nego da bi bil izdal uradno tajnost. In sedaj je prišla ta tajnost navzlic vsemu na dan. Nenadni samomor polkovnika Henryja potrjuje samo veliki sum, da v aferi Dreyfuss res ni vse v redu. Bržčas imajo prav oni listi, ki trdijo, da bi revizija Dreyfusove obsodbe dognala le nov Panama, v katerem igrajo poleg Dreyfusa razni generali slavno vlogo. In tega Panama se brani vlada z umljivo vztrajnostjo do zadnjega hipa.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 2. septembra.

— **(Vlada in Slovenci.)** Glasilo slovenskih državnih poslancev „Süden“, govoreč o narodni samopomoči in organizaciji ter povdarjajoč, da hočejo Slovenci in Hrvati kot enakovredni člani desnice ostati neomahljivi in zvesti tovariši svojih zaveznikov, označuje razmerje mej slovenskimi in hrvat-

skimi državnimi poslanci tako-le: Nehali smo zapuati politiki, ki je morda pametna kabinetna politika, ki pa nikaka državna politika ni, politiki, ki živi iz rok v usta, in ki ima, kadar vzhaja solnce, samo ta jedini program, da učaka njega zahod. Nehali smo pričakovati rešitve od besed, ki se samo glasé, ne povedó pa ničesar in od vladnih odredb, ki niso nikake odredbe. Nam ne imponirajo ljudje, ki vedno pripovedujejo o velikanskih skokih, katere so naredili na Rodusu, kateri se pa, ako naj pred našimi očmi skočijo, samo silno zaleté, potem pa ustavijo. Odučili smo se pričakovati kaj dobrega od te državniške modrosti in od teh državnikov. Vedno si moramo reči in vedno moramo imeti pred očmi, da se moremo rešiti le, če si sami pomoremo, in da nam vlada ne pomore, deloma ker tega neče storiti, deloma ker gleda z veliko nerazumnostjo na pravice in koristi, na želje in potrebe prebivalstva južnih dežel monarhije. Vemo, kje nas čevlji žuli v narodnem, v moralnem in v gospodarskem oziru. Tisti, ki nas vladajo, tega ne vedo, kar je nesreča za državo in za nas; oni se ne potrudijo, da bi spoznali, kaj je krivica. Oni ne vedo, kaj to je, mi pa to vemo. Oni nas ne razumejo in zato nam ne preostaje nič drugega, kakor da si sami pomoremo, po starem nauku, da tistemu, ki si sam pomaga, tistemu pomaga tudi Bog.

— **(C. kr. obrtne strokovne šole v Ljubljani)** Ra nokar je izšlo poročilo obrtnih strokovnih šol v Ljubljani. Na strokovni šoli za obdelovanje lesa, ki je razdeljena na oddelke za pohštvo in stavbino mizarstvo, za strugarstvo, za rezbarstvo, za figurarno podobarstvo s posebnim ozirom na cerkveno umetnost, za pletarstvo in na javno risarsko šolo, je bilo vpisanih 194 frekventantov. Javno risarsko šolo so obiskovali 103 frekventanti. Rednih učencev drugih oddelkov je bilo začetkom leta 91, konec leta pa 79. Strokovno šolo za umetno vezenje in čipkarstvo, ki je razdeljena v tri oddelke, za umetno vezenje, za šivanje čipek in za pletenje čipek, je obiskovalo 90 frekventantov, 68 rednih in 22 hospitantov. Pri klasifikaciji sta dobili samo dve učenki nepovoljen red.

— **(Slovenskega zidarskega in tesarskega društva)** slavnosti udeleželi se glasom dolejš došlih prijav naslednja društva: „Zanetiško društvo v Zagrebu“, „prvo Zigrebaško društvo gradjevnega obrta“, „Glasbena Matrica“; pevska društva: „Ljubljana“, „Slavec“ in „Zvon“ v Ljubljani, Šišenska čitalnica, pevsko in tamburaško društvo „Zvon“ v Smarčnem pri Litiji, tamburaški klub „Zvezda“, klub slovenskih tehnikov, akademsko društvo „Slovenija“, fer. društvo „Sava“, čitalnici: Vič pri Ljubljani in Rance, pri Gorici ter slovensko krščansko socialna delavska zveza. — Če katero naravno društvo po pomoti še ni dobilo vabila k slavnosti, pa se želi iste vdeležiti, se tem potom naprosi, da svojo vdeležbo takoj prijaviti blagovoli.

— **(Odbor „Slov. trg pevskega društva“ v Ljubljani)** sklenil je v svoji zadnji seji, da napravi nekaj sestanek ali pevski večer vsako prvo soboto v mesecu. Kje, to se bode naznanilo v tem listu vedno nekaj dni popreje. Tem potom se vljudno vabijo vsi pevci omenjenega pevskega društva in prijatelji petja v soboto dne 3. septembra ob 9. uri zvečer k Lloyd u pevski večer.

— **(V kopališču umrla)** Tobačne tovarne delavka Ana Pajs kopala se je včeraj opoldne v kopališču tobačne tovarne. Ker je do treh ni bilo več k delu, poslali so po ključavničarja, da je odklenil kabino. Ana Pajs ležala je slečena poleg banje, bila je mrtva. Tovarniški zdravnik dr. Derč

Obupno je zrl v zaprta vrata, lica so mu še bolj obledela in nasloniti se je moral na steno, da bi ne padel ...

Nemo, mehanično kakor mesečnik je stopal po polurazsvetljenih dunajskih ulicah. Sedaj pa sedaj mu je padel svetel pramen iz poulične svetilke na obraz, in v očesu mu je zatrepetala solza ...

Kärntnering ...

Obdalo ga je bučno življenje. Viharen nemir mu je vdarjal na ušesa in gosta množica ga je sprejela v svojo komplicirano sredo.

Počasi so mu izginevale obupne misli iz glave, čelo se mu je pomirilo, poteze na obrazu so mu otopele. Sem pa tje mu je priletelo par rezko se glasečih besed na uho, ki so ga za hip vzdramile; pa takoj je zopet onemel ...

„Maroni — frisch!“ — se je razlegnil oster vzklik po zraku.

Likon je obstal. Gospodičina, ki mu je prihajala ravno nasproti, ga je začujeno pogledala in hitela malomarno dalje.

„Pardon, mein Herr!“ mu je zadonel jezen opomin od zadaj. Eleganten, visok gospod ga je mehanično suril v stran ...

Stopal je dalje po Opernringu.

Tu je srečal dva krepko gestikulujoča gospoda; razumel ni nobene besede ... tam zopet eleganten zakonski par. Ona se je blaženo nasmihala možu, koketno pogledujoč izpod mehkih trepalnic mlade srečevalce ... Sedaj ga je ustavila vrsta pod pazduho se držečih, razposajeno veselih deklet, da se jim je moral umakniti daleč na kraj trotoarja — sedaj zopet je moral čakati na križpotih, da se je razpršil voz različnih voz ...

„Darf ich, schönes Fräulein ...“ je čul zdajci šepetajoč glas mladega gigerla, ki se je s cilindrom v roki, svileni ruto za vratom pod zimsko suknjo in zlatim cvikarjem na krivem nosu okorno priklanjal neivni goski ...

Burgiring. — Bučen nemir mu je zastajal vedno bolj za hrbtom, obdalo ga je tišje, mirnejše življenje. Iz polutmine se je vedno bolj razločeval parlament, in nad njim se je svetila razsvetljena magistratna ura ...

Likon je zavil v park pred magistratom, in ondu se je utrujen zgrudil na bližnjo klop. Glava mu je padla na prsi, oči so se mu zaprle, in kakor v omotici je nemo obsedel ...

Minuta je potekala za minuto ... Minula je

ura ... poldruga ... ura na rotovžu je kazala 5 minut pred 3/4 10 ... Likon se je hipoma zganil, pogledal na rotovžko uro in naglo skočil pokonci. Skoro tekel je mimo univerze, po Alzerici v 17. okraj do svojega stanovanja ...

Prišel je še pred 10. uro. Izmučen je padel v svoji sobici na posteljo. Težko je dihal in telo se mu je krčevito zvijalo pod novimi bolečinami. Vstal je, slekel si havelok in prižgal svečo ... Počasi se je razpravil in legel v posteljo. Pa zaspati ni mogel nikakor. Bolestno se je privijal z onemoglim telesom trdi postelji, obraz je tiščal v blazino, srce mu je burno tolklo ... Zdelo se mu je, da se morajo njegovi udarci čuti po vsi tihi sobi ... Sveča je dogorevala, začel je goreti krog nje oviti popir. Močno vabljanje ga je vzbudilo iz onemelosti ... Dvignil se je v postelji in se naslonil na komolec.

„Jesti moram nekaj!“ je pomislil hipoma.

Zunaj so zaškripala v vetru vrata in sveča je začela močneje vabljeti in sikati. Tedaj se ga je polastila nenadoma neka odločnost, oči so se mu zaiskrile, zobje so mu zaškrtali. Pripravljen je bil v tem trenutku na — vse ...

(Konec prih.)

je konstatoval, da je Pajs umrla vesled kapi. Truplo prenesli so v mrtvašnico pri sv. Krištofu.

— (Samo slovenščine ne!) „Bolniška blagajna c. kr. neeraričnih poštarjev za Kranjsko, Primorje in Dalmacijo“ ima na pisanih napisih v nemščini in laščini. Pečat je pa samo nemški. Brez komentara!

— (Državno podpora) v znesku 847 gold. 65 kr. je dovolilo poljedelsko ministerstvo iz melioracijskega zaklada za delno pokritje višjih stroškov pri osušitju Račenske in Lučenske doline.

— (Slovenski akademiki v Novem mestu) prirede, kakor že pet poletnih, letos zopet svojo besedo v korist podpornima društvoma za slovenske visokošolce na Dunaju in v Gradcu. Vzpored je jako izbran, in vaje, katere se i za koncert i za igro jako marljivo vrše jamčijo, da se program najpovoljnejše izvede. Ker je namen jako blag, in ker je to podjetje priznано jedna najboljših zabav, ni dvomiti, da se občinstvo iz mesta in okolice polnoštevilno odzove in položi svoj obolus domovini na žrtvenik. Beseda vrši se 17. septembra. Natančnejši program sledi.

— (Mestna hranilnica v Novem mestu.) V mesecu avgustu 1898. leta je 158 strank vložilo 51.447 K 20 vin., 133 strank vzdignilo 33.157 K 67 vin., toraj več vložilo 18.289 K 53 vin., posojil se je izplačalo 8 strankam 10.900 K, stanje vlog 10.900.30 K 25 vin., denarni promet 177.454 K 87 vinarjev.

— (Blagoslovljenje zastave.) Logaška požarna bramba priredi povodom blagoslovljenja društvene zastave dne 11. septembra t. l. večjo veselico, ki bode ob jednem tudi slavljenje petdesetletnice vladanja Njegovega Velikanstva.

— (Za poljedelce.) Veleposestnik g. T. o. m. o. Tolla z z. i. je pridelal letošnje leto bučo, ki tehtala 45 kg. Vsakdo jo lahko ogleda v Logatcu. Ljudje se prav čudijo tej prikazni.

— (Mestna hranilnica v Radovljici.) V mesecu avgustu 1898. leta je 86 strank vložilo 20.151 gl. 78½ kr., 88 strank vzdignilo 10.198 gl. 24 kr., 17 strankam se je izplačalo posojil 9520 gl., stanje vlog 512.173 gl. 71 kr., denarni promet 66.278 gl. 12½ kr.

— („Zagorski Sokol“) priredi v nedeljo dne 18. septembra t. l. veselico s tombolo ob 3. uri popoldne v prostorih gosp. Pavla Weinbergerja. Ker je čisti dohodek namenjen za zgradbo „Narodnega doma“ v Zagorju, prosi odbor radodarnih dobitkov in mnogobrojne vdeležbe najljubšeje.

— (Nemškutarska ošabnost.) S Koroškega se nam piše: Moj Culukafri in Hotentoti gotovo najdeš več pravice, kakor pa pri nas na Koroškem, v „deželi napredka in svobode“, kakor imenujejo naši nasprotniki to nekdanje čisto slovensko zemljo. Naši narodni nasprotniki, Nemci in nemškutarji, se bojé slovenščine, kakor hudič križa. Ne morejo je trpeti nikjer, celo ne v požarni brambi. Znano je že, da se je pred kratkim osnovalo v Št. Štefanu pri Globasnici novo gasilno društvo, katero si je določilo slovenski komando. To je čisto naravno in pravilno, kajti udje tega društva so izključno samo Slovenci. To novo gasilno društvo je prijaviilo svoj pristop k okrajni zavezi gasilnih društev Doberlaves - Železna Kaplja. Zadnje nedeljo je imela ta zaveza svoj občni zbor in sklepala tudi o tem, ali naj vzprejme novo gasilno društvo s slovenskim poveljstvom v svoje kolo ali ne. Omenjeno društvo je poslalo na ta zavezni občni zbor dva svoja zastopnika, ki sta krepko zagovarjala svoje in društveno stališče, toda — brez vsakega uspeha. Bodi tjima na tem mestu izrečena topla zahvala. Nemčurji bi bili seveda radi, da bi njim na čast sedaj premenili slovensko poveljstvo v nemško, ali ni šlo. Rajše sta zastopnika mirno odšla od zborovanja še predno se je glasovalo o vzprejemu, katerega končni izid je bil seveda soglasni sklep, da se gasilno društvo s slovenskim poveljstvom ne vzprejme v zavezo. Št. Štefano gasilno društvo vesled tega ne bo obupalo, saj ima tudi gasilno društvo v Št. Jakobu v Rožu slovensko poveljstvo in vzlic temu, da tudi ni pri nobeni zavezi, izbornu posluje. Najbolj smešno je to, da so se nekateri, kakor Plavec, zavezin načelnik, in večina tamošnjih gasilnih načelnikov, trkali na prsa, da so Slovenci (!), a napredni (!!), ker hočejo jednotni in na Koroškem bolj navadni (!) jezik upeljati.

— (Odlikovanje.) Cesar je inšpektorju južne železnice v Trstu g. Frideriku Mahorčiču dovolil, da sme nositi podeljeni mu srbski Takova-red.

— („Ali smo na pravi poti?“) Pod tem zaglavjem je priobčila „Edinost“ dopis, kateri konstatuje, da Italijani slabo skrbijo za svojo korist, ko zatirajo Slovence, in da tržaški Slovenci od vlade nimajo ničesar pričakovati, potem pa pravi: Tudi mi Slovenci smo bili na krivem potu s svojo dosedanjio politiko. Facta locuntur — sadovi te naše politike govore glasno in so najžalostnejši. Mi se jemo o vsaki priliki, žanjejo pa drugi; ob klicih naših ljudi, ob manifestacijah, ki jih prirejajo večinoma naši ljudje, ob patrijotičnih pojavih našega življenja se okoriščajo drugi — oni drugi, ki nas v zahvalo italijančijo, mrzijo in obrekujejo. Prav je rekla „Edinost“ nedavno temu, da smo bili dosedaj le gnoj, ki je plodil njive, na kateri rasto naši nasprotniki. In glejte, ko sem premišljeval o nezmi-

selnosti italijanske in naše politike, ko mi je stopalo prav živo pred oči, kako kriva je pot, po kateri hodimo mi in Italijani, ni mi hotela iz glave misel: ali ne bi bil možen kakov modus vivendi mej nami in Italijani — seveda ob spoštovanju naše in njih narodnosti?! Ali ne bi bilo pametnejše, da bi skupno uživali, nego da skupno — zgubljamo?! Po mojem mnenju, gospod urednik, je vprašanje to, ki je vredno, da bi razmišljali o njem pametni in resni možje na naši in italijanski strani! To je gotovo, da smo bili do sedaj na krivi poti. Ta premisa stoji. Zakaj ne bi izveli naravnega zaključka iz te premise?!

* (Kosti hrvatskih kraljev in kraljic.) Katera so našli v Saloni, se sedaj izkopavajo vpricho raznih hrvatskih arheologov in zgodovinarjev. Kakor poročajo hrvatski listi, so bili pokopani v Saloni: kralj Krešimir I., Stjepan I. (1035-1058), Peter Krešimir Veliki (1069), Jelena in Zvonimir (1088).

* (Bismarckov trg na Dunaju!) Nacionálni obč. svetnik dr. Gruber in dr. so predlagali, naj se imenuje po Bismarcku kak večji trg ali kaka večja ulica na Dunaju. Kdo bi bil kaj takega slutil leta 1866, ko je zapletel prav Bismarck Avstrijo v vojno s Prusijo, ki se je završila s porazom Avstrijem pri Kralj. Gradcu?!

* (Samomor polkovnika Henryja.) Tistega dne, ko je podpisal vojni minister Cavaignac ukaz, da se major Esterhazy izbacne iz francoske vojske, tistega dne si je polkovnik Henrik sredi svoje celice v ječi Mont Valerien sedeč prerezal z brtvijo vrat prav do kosti. Predno je šel v ječo, so ga pustili iti domov. Tam si je vzel britev ter jo pri nesel seboj. Ječarji mu je niso vzeli. Jedno uro pred samomorom je bil pri Henryju častnik štaba. Sodi se, da mu je ta svetoval, naj se usmrti takoj.

* (Razglednice.) Koliko denarno vlogo igrajo v Avstriji sedaj toli moderne razglednice, je razvidno iz tabele poštne uprave, ki konstatira: l. 1896. se je prodalo dvakrajcarskih znamk 64.300.300; l. 1897. se jih je prodalo 80.701.000, v prvi polovici l. 1898. pa 45.941.000. Večina teh znamk se je seveda porabila za razglednice, kajti pred tem športom se je izdalo nepri- merno majhno število dvakrajcarskih znamk, a več dopisnic.

* (Otrok brez rok in nog) Pred 5 meseci se je rodil v Kladovu črevljarskemu mojstru Mugeju otrok brez rok in nog. Otrok je bil ženskega spola ter povsem normalno razvit. Zanj je izvedela „kraljica kač“, mis Salambo v Berlinu ter se pogodila s starši, da ji odstopijo dete za pet let, ona pa jim plača 5000 mark. Minoli četrtlet pa je otrok umrl.

* (Dvakraten umor iz ljubosumnosti) Oskrbnik Konstantin Winarski v Odrzechovem v Galiciji je na Velikonočno nedeljo zabodel župnika Biesiadzkega in svojo ženo Stanislavo, ker sta imela prepovedano razmerje, ki ni ostala brez posledic. Winarski je prišel 30. avgusta t. l. pred Samborske porotnike. Obravnava bo trajala tri dni, ker bo zaslišanih nebroj prič.

* (Kuga v Indiji.) Ta strašna bolezen, ki se je pojavila pred dvema leti tudi v Bombayu, je najmočnejše razsajala v marcu in aprilu 1897 ter od novembra istega leta pa do marca t. l. Zadnja dva meseca je kuga znatno odjenjala, a sedaj se zopet širi. V prvi polovici tega meseca je bilo pri- glašenih 2500 slučajev smrti vesled kuge. Tekom dveh let, ko je divjala kuga v Indiji, je umrlo na njej 100.000 oseb, ne da bi šteli mnogo zatajenih slučajev smrti. Od teh žrtev je umrlo v mestu Bombaya 28.000, v Seindu 70.000, v Pandžabu 20.000 oseb. Popolnoma ta bolezen v Indiji nikdar ne poneha.

Darila:

Uredništvu našega lista je poslal: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gosp. Pavel Endlicher v Ljubljani mesto venca na krsto gospe Jakopičeve 20 kron — Živio rodoljubni darovalec in njega nasledniki!

Književnost.

— Anarkija u hrvatskoj književnosti i umjetnosti. — Poslanica umjetničkim secesionistima i književnim dekadentima od Fr. S. Kuhača. — Ciena 30 novč. — U Zagrebu. Nakladom pisca. 1898. — Tiskara C. Albrecht (Jos. Wittasek), Zagreb. — Tako slove jako zanimiva in prav aktualna, 26 strani (velike osmerke) obsežajoča brošura proti dekadenci. O tej brošuri izpregovorimo kaj več v listku.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 2. septembra. Uradna „Wiener Zeitung“ prijavlja danes cesarski patent z dne 1. septembra, s katerim se sklicuje državni zbor na dan 26. septembra.

Dunaj 2. septembra. Sredi meseca septembra se snide izvrševalni odbor desnice. Iz desničarskih krogov se zatrjuje, da so brez podlage vesti, da hoče grof Thun stopiti z

novimi jezikovnimi predlogi pred prizadeta stranke, in da je tudi povse neosnovano poročilo, da desnica ne misli več voliti dra. Fuchsa predsednikom poslanske zbornice.

Dunaj 2. septembra. „Vaterland“ javlja, da predloži vlada državnemu zboru tiste nagodbene predloge, kakor v minolem zasedanju, in sicer nespremenjene, češ, glavna stvar za katero se gre, je ta, da se državni zbor s temi predlogami sploh bavi. Ako bo o njih razpravljaj, potem jih lahko premeni.

Dunaj 2. septembra. Vsa ironija usode se je izkazala na poslancu dr. Schückerju. Dasi je postal tako radikalen, da je nadkrilil še Wolfa, so ga morali na shodu v Žitcu, kjer je prodajal svoj radikalizem, čuvati orožniki. Le vesled orožniške asistence je mogel končati svoj govor. Po shodu so radikalcii napadali druge nemške volilce in je te moralo orožništvo braniti z bodali.

Dunaj 2. septembra. Cesar se je danes z nadvojvodo Franom Ferdinandom in Ferdinandom Salvatorjem odpeljal k velikim vojaškim vajam v Bussiaach.

Budimpešta 2. septembra. Večerni list „Pester Lloyd“ prijavlja velezanimivo pojasnilo o dogovorih mej avstrijsko in mej ogersko vlado za slučaj, da avstrijski parlament nagodbe ne obnovi. List zavrača trditve, da je avstrijska vlada sklicala državni zbor, da bi z njega pomočjo mogla pritiskati na ogersko vlado glede meritorne vsebine nagodbe, češ, da bi avstrijska vlada to lahko storila tudi brez nagodbe in pravi potem: Ako avstrijski parlament ne obnovi nagodbe, potem se njena vsebina v drugi formi uveljavi, in sicer stori to Ogerska samostojno, a s pogojem, da se jej garantira reciprociteta. Zaradi načina, kako garantirati to reciprociteto, s katero se nagodba v bistvu ohrani, se unamejo najbrž v ogerskem državnem zboru srditi boji.

Budimpešta 2. septembra. Tokajšnji listi pripovedujejo, da se je v Parizu ustanovil zarotniški komite, kateri streže Banffyju po življenji. Na čelu mu je baje neki baron Bushy, ki je bil nekaj časa v Pešt, da pripravi kar treba za umor Banffyja. Vse je seveda izmišljeno.

Pariz 2. septembra. „Figaro“ poroča, da so v ministerskem svetu, kateri se je vršil včeraj, nastale difference glede Dreyfussove afere, tako da ministerski svet ni mogel ničesar skleniti. Cavaignac je še vedno prepričan, da je Dreyfuss kriv. Henryjeva falsifikacija ni tega prepričanja čisto nič omajala. Henry je zadevno pismo falsificiral po obsodbi Dreyfussovi. Cavaignacovo prepričanje se naslanja na listine, katerih na noben način ne more predložiti parlamentu in katerih tudi javnosti ne more izročiti.

Pariz 2. septembra. „Gaulois“ dolži generala Pellieuxa, da je pri obravnavi proti Zoli po nekem posredovalcu uplival na porotnike in jim skrivaj pošiljal na Dreyfussovo afero našajoče se akte.

Pariz 2. septembra. Henry je ponarejeno pismo sestavil na ta način, da je od originalnih, iz ruskega vira dobljenih pisem nemškega atašeja odrezal začetek in konec, sredino, v kateri se nahaja Dreyfussovo ime pa sestavil iz črk, izrezanih iz drugih Schwarzkoppenovih pisem.

Rim 2. septembra. Listi javljajo, da hoče Vatikan predložiti mirovnemu kongresu, kateri hoče sklicati ruski car, posebno spomenico, s katero bo zahteval, naj se papežu vrne Rim.

Petrograd 2. septembra. V Turkošanu so Muhamedanci v dveh mestih uprizorili revolucijo, katero je vlada hitro zatrla.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani.

(Dalje.)

V. Zbornični svetnik Jos. Lenarčič poroča, da je zbornica praška vložila pri c. kr. trgovinskem ministerstvu prošnjo, da se uvede zalepka jednake oblike, kakor se razpošiljajo v Nemčiji. Prostor za pismena naznanila pri zalepkah, kakor so v Avstro-Ogerski v rabi, je majhen in to je tudi povod, da se jih premalo rabi. Pri zalepkah, rabljenih v Nem-

Žiji je pa prostor za pismena naznanila skoro dvakrat tako velik in ni dvemiti, da bi uvedba zalepk z zadosti velikim prostorom ljudstvu ugajala in bi se istih veliko bolj posluževalo, kakor pa teh, ki so sedaj v rabi. Poročevalec torej predlaga imenom odseka: Zbornica naj prosi c. kr. trgovinsko ministerstvo, da visokoisto uvede zalepke jednake oblike, kakor se iste rabijo v Nemčiji. — Predlog se sprejme.

VI. Zbornični svetnik Franc Omersa poroča o vlogi občinskega predstojništva v Preserji za preložitve 4 letnih in živinskih semnjev iz Rakitne v Preserje. Občinsko predstojništvo utemeljuje to prošnjo s tem, da ima Preserje zelo ugodno lego za semnje, in da so sedanjí semnji v Rakitni zaradi neugodne lege slabo obiskani. Občina Brezovica ugovarja preložitvi, ker so v bližnjih krajih Brezovici in Borovnici tudi semnji in so oni v prve imenovanem kraju tako slabo obiskani, da se ne morejo niti izdatki pokrivati. Druge vprašane občine ne ugovarjajo. Ker pa politična oblast I. stopinje ni tudi o tej zadevi povprašala za mnenje sejmških občin v okraju ljubljanske okolice: Grosuplje, Šmarje, Zalog, Polhov gradec in Vrhnika, odsek ne more prošnje priporočati, če tudi se ne gre za pomnožitev semnjev. Dalje tudi ni dokazano, če ima občina Preserje pravico prositi za preložitve semnjev iz Rakitne v Preserje, ker so se semnji najbrže podelili prej obstoječi občini Rakitna. Če je temu tako, bi se moral tudi predložiti sklep krajevnega gospodarskega odbora v Rakitni, da pritrja preložitvi semnjev v Preserje. Poročevalec predlaga torej: Zbornica naj v smislu tega poročila predloži svoje mnenje na c. kr. okrajno glavarstvo v Ljubljani. — Predlog se sprejme.

(Dalje prih.)

Melusine mazilo za lice

odstranjuje v najkrajšem času vsakovrstne pege, lisaje in mozoljčke (spušča). — Popolnoma neškodljivo. 1 lonček 35 kr.

Higien. medicinično milo

zraven 35 kr. (387—27)

— Jedina zaloga —

deželna lekarna Ph. Mr. M. Leusteka
Ljubljana, poleg mesarskega mostu.

Telefon šte. 68.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Sept.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm v 24 urah
1.	9. zvečer	742.1	13.4	sl. sever	oblačno	
2.	7. zjutraj	744.5	11.3	sr. vzhod	skoro obl.	10.8
	2. popol.	744.1	17.2	sr. vszvzh.	del. obl.	

Srednja včerašnja temperatura 14.8°, sa 21° pod normalom.

Dunajska borza

dne 2. septembra 1898.

4% državne srečke iz l. 1864 po 250 gld.	164	gld.	50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	194	"	—	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	130	"	—	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	98	"	50	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	157	"	50	"
Ljubljanske srečke	23	"	50	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	27	"	—	"
Kreditne srečke po 100 gld.	190	"	—	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	513	"	50	"
Papirnatí rubelj.	1	"	27 1/2	"

Mesečna soba

(1347—1)

čista in zdrava, se odda na Zeschkovem svetu (Predilne ulice) v novi Jenkovi hiši. Podrobnosti se izvedo tamkaj v pritličji (desno).

Zahvala.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so nam ob bridki izgubi našega nepozabnega soproga, oziroma očeta, starega očeta, brata, strica, svaka in tasta, gospoda

Franca Goršič-a

ustmeno ali pismeno izrazili svoje sočutje, tem potem iskrena hvala. Vlasti se zahvaljujemo prečastiti duhovščini, pred vsem g. župniku Verhovnik-u, in čč. oo. frančiškonom za zadnje spremstvo, ter gg. visokošolcem na prekrasnem, ganljivem petji; dalje slav. stolnemu mestu ljubljanskemu, slav. obrt. pomožnemu društvu, slav. kat. rok. društvu, vsem darovateljem vencev, kakor tudi vsem onim prijateljem našim, ki so v tako mnogobrojnem številu izkazali zadnjo čast nepozabnemu rajncemu.

Ljubljana, dne 2. septembra 1898.

(1334) Zahlujoči ostali.

Zahvala.

Podpisana izrekam tem potom vsem sorodnikom, prijateljem in znancem v svojem in v imenu svojih hčerk najiskrenejšo zahvalo, ker so me mej boleznijo in ob smrti mojega ljubljenelega soproga

Antona Meršola

tolažili in mi izkazovali srčno sočutje. Istotako se zahvaljujem prečast. duhovščini in vsem odl. spremeljevalcem dragega rajnega k zadnjemu počitku. Iskreno se zahvaljujem slav. pevskemu društvu „Ljubljana“ za milo petje pred hišo in ob grobu in vsem darovateljem za obile in lepe vence.

V Ljubljani, dne 2. septembra 1898.

(1348) Zahlujoča soproga.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga čez Trbiž.
Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Anasse, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Klein-Reifling v Linc, Budejevica, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend - Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Geneve, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevica, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 15 min. zvečer osebni vlak v Lesce-Bled. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 5. uri 39 m. popoldne v Lesce-Bled. — **Praga v Novo mesto in v Kočevje.** Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri 55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano j. k. Praga iz Trbiža.** Ob 5. uri 45 m. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Ausseca, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. zjutraj osebni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 11. uri 17 m. dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregenca, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osebni vlak z Dunaja, Lipska, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Linca, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 9. uri 55 m. vlak iz Lesce-Bleda. — **Praga iz Novega mesta in iz Kočevja.** Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 4. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. (1044—49)

Zenitna ponudba.

Neka gospodična, čedne vnianosti, 20 let stara, imejoča 5000 gld. premoženja, želi stopiti v zakon s kakim samcem, stariim od 26 do 30 let s primernim premoženjem in službo.

Neanonimne ponudbe s slito se prosi do 8. septembra t. l. pod šifro „52“ poste restante Ljubljana. (1345—1)

Popolna razprodaja.

Ant. Zagorjanova trgovina

nahaja se sedaj

v Gospodskih ulicah šte. 7 v Kunčevi hiši.

Razprodaja se na drobno in debelo vsa zaloga:

Knjige, pisarniški in pisemski papir, kasete, albume, spominske, vpisne in poslovne knjižice, učila, risne in pisne potrebščine, fakture, zavitke, vizitnice itd. itd.

pod tovarniško ceno.

Priporoča se za obile naročbe p. n. občinstvu v mestu in na deželi, zlasti gg. trgovcem, pisarnicam, šolskim vodstvom in dijakom početkom šolskega leta. (1314—1)

Razglasilo.

Mestna hranilnica ljubljanska razpisuje s tem

službo II. praktikanta

z letnim adjutom 500 gld.

Prosilci za to službo izkazati se morajo poleg znanja slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi, da so dovršili ali celo gimnazijo, oziroma celo realko ali pa spodnjo gimnazijo, oziroma spodnjo realko in trgovinsko šolo.

Prošnje s pričevali o študijah in o dosedanjem poslovanju vložiti je do vštetege 31. septembra t. l. pri podpisnem ravnateljstvu. V Ljubljani, dne 1. septembra 1898. (1333—2)

Ravnateljstvo mestne hranilnice ljubljanske.

„Levova znamka“

Splošno kot najboljši znan

izdelek v ovratnikih,

se dobiva v najbolj renomi-

moškim modnim

blagom tu- in

Na drobno

se ne prodaja

manšeta in srajcah

ranih prodajalnicah in trgovinah z

in platnenim

inozemstva.

Na drobno

se ne prodaja

M. JOSS & LÖWENSTEIN, c. kr. dvorna založnika PRAGA, VII. (495—6)